Nr. 9. Tarnopol, dnia 1 września 1923. Rok III.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 1500 Mp. — Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 500 Mk. za wyraz, — najmniej 5000 Mk.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wiadomem czyni wszem wobec i każdemu z osobna, iż otrzymawszy listy komisyjne, wystawione na Zamku Cesarskim w Tokjo dwudziestegoczwartego dnia pierwszego miesiąca dwunastego roku Taisho, czyli w roku dwa tysiącepięćsetośmdziesiątymtrzecim od wstąpienia na tron Cesarza Jimmu, którymi w imieniu Jego Cesarskiej Mości Yoshihito, Książę Regent Następca Tronu Hirohito upełnomocnił Pana Morikazu Ida jako Konsula Japonji na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie, uznał i uznaje w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej w charakterze Konsula Japonji w Warszawie Pana Morikazu Ida, jego listom komisyjnym udziela exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba. Warszawa, dnia 2 czerwca 1923. Prezes Rady Ministrów. Minister Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Nr. pr. 6087. Warszawa, dnia 1 sierpnia 1923. Exequatur dla Konsula Japonji p. M. Ida. Wszystkim P. P. Wojewodom, P. Delegatowi Rządu w Wilnie oraz P. Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę udziela się do wiadomości celem wydania odpowiednio zarządzeń. Za Ministra podpis za Dyrektora Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 7816/pr. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1923.

Exequatur dla Konsula Japonji
p. M. Ida.

P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości.

Za Wojewodę: **Leurman** w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Nr. AK.-2453 Warszawa, dnia 27 lipca 1923. Przedmiot: O wykonaniu Ustawy w przedmiocie amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej z dnia 6-go lipca b. r. Okólnik Nr. 82. Do P. P. Wojewodów, P. Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na miasto st. Warszawę.

W celu ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu przepisów ustawy z dnia 6/VII. 1923 roku (Dz. Ust. Nr. 71 poz. 555), o ile one dotyczą przestw, podlegających orzecznictwu władz administracyjnych, polecam stosowanie się do następujących wskazówek:

1) Amnestja stosuje się do przestępstw, popełnionych do dnia 30 marca 1923 roku włącznie (art.1); ta data, nie zaś data orzeczenia karnego jest decydującą dla udzielenia amnestji. Dzień przestępstwa należy zaznaczyć w motywach decyzji, umarzającej sprawę.

2) Amnestja niniejsza nie dotyczy jedynie przestępstw, ulegających karze administacyjnej w myśl Ustawy z dnia 2/VII. 1920 roku o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 449) ze zmianami, które wprowadziła Ustawa z dnia 5/VII. 1922 (Dz. U. Nr. 69 poz. 618); wszystkie zatem inne przestępstwa,

nie wyłączając popełnionych i z chęci zysku, do których nie stosowano amnestji, uchwalonej ustawą z dnia 24/V. 1921 r. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 marca 1921 r. (Dz, U. Nr. 42 poz. 261) podlegają amnestji na mocy niniejszej Ustawy z dnia 6/VII. 1923; darowuje się więc karę za wszystkie inne przestępstwa, należące do właściwości władz administracyjnych, o ile orzeczenie nie zostało wykonane w części lub całości, chociażby w swoim czasie w tej sprawie zapadła odmowa, decyzja co do zastosowania amnestji z ustawy z dnia 24/V. 1921 r.

3) W granicach wskazanych w art. 1—3 Ustawy z dnia 6/VII. 1923 przebacza się przestępstwa administracyjne i darowuje orzeczone kary w całości i w części nie wykonane do dnia ogłoszenia Ustawy bez względu na jej rodzaj i wymiar.

Należy więc nie wdrażać postępowania karnego, umarzać wdrożone, natychmiast z urzędu zaniechać wykonania kary, a o ile do wykonania już przystąpiono, należy pozbawionego wolności zaraz uwolnić, względnie zaniechać ściągania grzywien; dotyczy to również wyroków w sprawach administracyjnych, wydanych w ostatniej instancji przez Sąd Okręgowy. Równocześnie należy zawiadomić obwinionego o umorzeniu sprawy z pouczeniem w myśl art. 11-go Ust. z dnia 6/VII. 1923, a zasądzonego o darowaniu mu niewykonanej kary.

4) Na mocy Ustawy z dnia 6/VII. 1923 o amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej, stosuje amnestję władza, zarządzająca wykonanie orzeczenia lub decyzji (władze administracyjne I. instancji), nie tylko do kar prawomocnie orzeczonych, lecz również i w sprawach, w których orzeczenia jeszcze nie uprawomocniły się. Wobec tego, o ile w granicach ustawy sprawa podlega umorzeniu, należy złożonego rekursu nie przesyłać do właściwej instancji odwoławczej, lecz sprawę umorzyć; Władza administracyjna II. instancji zwraca niezałatwione rekursy władzy administracyjnej I. instancji w celu umorzenia sprawy, nie wydając decyzji. W obu wypadkach należy zawiadomić o umorzeniu sprawy osobę zainteresowaną z pouczeniem, w myśl art. 11 Ustawy amnestyjnej i tylko w razie domagania się merytorycznego rozpoznania sprawy należy rekurs wraz z aktami sprawy przesłać do władzy odwoławczej.

5) Zażalenia na niezastosowanie amnestji podlegają rozpoznaniu w zwykłym administracyjnym toku instancji.

Minister: (podpis).

Województwo Tarnopolskie.

L. 33049/648/I/A ex 23. Tarnopol, dnia 8/VIII. 1923.

Stosowanie ustawy amnestyjnej z 6/VII. 1923 Dz. U. K. P. 71 p. 555.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości i natychmiastowego ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 33463/877/V/4 ex 23. Tarnopol, d. 6 sierpnia 1923.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16-go do 31-go lipca 1923.

1. Nosacizna:

Pow. Buczacz: Nagórzanka.
„ Czortków: Romaszówka, Dżuryn.
„ Husiatyn: Kluwińce, Chorostków, Czarnokoniecka Wola, Kopyczyńce, Mszaniec, Niżborg stary, Oryszkowce, Słobódka sidor.
„ Kamionka: Busk.
„ Radziechów: Łopatyn, Niwy czarne ad Łopatyn, Uwin.
„ Skałat: Mołczanówka, Ostra Mogiła.
„ Tarnopol: Chodaczków wielki, Berezowica w., Dołżanka.
„ Zaleszczyki: Torskie, Nyrków, Nagórzany.
„ Zborów: Zagórze, Zborów.

2. Świerzb u koni:

Pow. Buczacz: Medwedowce, Snowidów, Jezierzany, Nagórzanka Piława.
„ Kamionka: Kupcze, Rzepniów.
„ Przemyślany: Chlebowice świrskie, Krzywice, Turkocin.
„ Radziechów: Smarzów, Stojanów, Mukanie.
„ Skałat: Borki małe, Hałuszczyńce.
„ Tarnopol: Baworów, Zagrobela, Romanówka.
„ Zborów: Jackowce, Moniłówka, Mszana, Perepelniki.

3. Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Czernielów mazowiecki.
„ Zbaraż: Hałuszczyńce, Łysy okop ad Łubiankl, Roznoszyńce.

4. Wąglik:

Pow. Buczacz: Medwedowce, Trościaniec.
„ Radziechów: Peratyn.
„ Tarnopol: Kurowce.

5. Szelestnica:

Pow. Borszczów: Głęboczek.

6. Różyca:

Pow. Brody: Orzechowczyk.
„ Tarnopol: Ludwikówka.
„ Złoczów: Złoczów.

7. Pomór świń:

Pow. Brody: Koniuszków.

8. Wścieklizna:

Pow. Buczacz: Buczacz, Nagórzanka.
„ Brody: Brody.

„ Brzeżany: Brzeżany.
„ Skałat: Ścianka.
„ Tarnopol: Draganówka.
„ Trembowla: Brykula stara.
„ Zaleszczyki: Myszków, Błyszczanka.

9. Cholera drobiu:

Pow. Tarnopol: Chodaczków wielki.

Województwo Tarnopolskie.

L. 33463/877/V/4 ex 23. Tarnopol, d. 7 sierpnia 1923.

Wykaz chorób zaraźliwych zwierzęcych.

udziela się do wiadomości.

Za Wojewodę: **Dr. Mazurek** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.

L. 32617/384/VII ex 23. Tarnopol, dn. 31 lipca 1923.

Koszta opieki nad młodzieżą w Zakładach.

Okólnik

Do Pana Starosty (do wszystkich).

Zdarzają się wypadki, że gminy, opłacające koszty utrzymania małoletnich, umieszczonych w zakładach opiekuńczych, lub do opłacania tych kosztów pociągane, chcąc koszty te zredukować albo wogóle się ich pozbyć, żądają wydania małoletniego, oznamiając, że będą wychowywać małoletniego w gminie.

W większości wypadków małoletni taki pozbawiony zostaje w ten sposób możności ukończenia rozpoczętych nauk, niejednokrotnie zaś staje się przedmiotem wyzysku ze strony opiekunów którym gmina oddaje go na wychowanie.

Wypadki takie dowodzą, że gminy, nie chcąc ponosić przypadających na nie ciężarów, albo nie zdają sobie sprawy z krzywdy jaką w ten sposób małoletnim wyrządzają, odrywając ich od rozpoczętych nauk szkolnych lub zawodowych, albo czynią to świadomie, nie zwracając uwagi na skutki swoich zarządzeń.

Ponieważ zatem wiele gmin nadal uchyla się od tego obowiązku i żąda wysyłania dzieci do gmin przynależności, nie dając dzieciom dalszej gwarancji kontynuowania nauk, a nawet opieki racjonalnel, gdy dalej wysyłanie dzieci w okresie szkolnym ze względów pedagogicznych jest zupełnie niedopuszczalne, zaś po zakończeniu roku szkolnego o tyle tylko możliwe, o ile gmina ma możność dalszego kształcenia dziecka w zawodzie wybranym nie przez zakład, przeto polecam Panu Staroście wskutek reskryptów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15-go grudnia 1922 Ok. 254 i z dnia 17 lipca 1923 Nr. 2904/X przypomnieć gminom i zarządom Zakładów opiekuńczych, aby starały się stosować jak najściślej do zasad powyżej wskazanych.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 33350/3223/VIII/2 ex 23.

Tarnopol, dnia 7 sierpnia 1923.

Pomoc lekarska dla umysłowo chorych; leczenie umysłowo chorych.

Okólnik

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 17 lipca 1923 Nr. Org. 26703/4159/23 wyjaśniło, że okres czasu, w którym umysłowo chorzy funkcjonarjusze państwowi i członkowie ich rodzin mogą być leczeni na koszt Skarbu Państwa w Państwowych Zakładach dla umysłowo chorych, określony jest w stosunku do członków rodzin, postanowieniem § 2 punkt b. tymczasowego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 L. 2577 („Monitor Polski" Nr. 69 z 24 marca 1922 t. j. do 3 miesięcy, zaś w stosunku do samych funkcjonarjuszów według § 38 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1922 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 21 poz. 164).

Rzeczą właściwych władz jest czuwać nad tem, ażeby w przypadkach chorób nieuleczalnych Skarb Państwa nie był obciążony dłużej, aniżeli tego wymaga rzeczywista potrzeba.

Reskrypt należy podać wszystkim Urzędom do wiadomości.

Za Wojewodę: **Dr. Kułakowski** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Subwencje.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody następujących subwencji:

Gniazdu sierocemu w Brodach 168.750 Marek, Bursie im. Korzeniowskiego w Brodach 168.750, Ochronce Polskiej w Podkamieniu 75.000, Ochronce Polskiej w St. Brodach 112.500, Pow. Zakł. polskich Sierót Wojennych w Brzeżanach 675.000, Ukraińskiemu Zakł. Sierót Wojennych w Brzeżanach 525.000,

Żydowskiemu Zakł. Sierót Wojennych w Brzeżanach 150.000, Bursie im. Jakubowicza w Brzeżanach 327.500, Bursie ruskiej w Brzeżanach 112.500, Schronisku Sierót polskich w Buczaczu 375.000, Bursie im. Głowackiego w Buczaczu 450.000, Internatowi przy Zakładzie SS. Niepokalanek w Jazłowcu 33.750, Kurji djecezjalnej z Kamieńca Pod. w Buczaczu 690.000, Bursie Polskiej w Czortkowie 225.000, Ochronce żydowskiej w Czortkowie 168.750, Ochronce katol. w Jagielnicy 41.280, Bursie Polskiej w Kamionce 257.500, Bursie im. Kościuszki w Kamionce 393.750, Internatowi przy szkole kołodziejskiej w Kamionce 112.500, Ochronce Polskiej w Kozłowie 56.250, Ochronce Ukraińskiej w Kamionce 257.500, Internatowi dla Sierót Wojennych w Skałacie 112.500, Bursie T. S. L. za repatrjantów w Tarnopolu 15,180.000, Zakładowi dla Sierót Woj. SS. Dominikanek w Tarnopolu 356.250, Ochronce Ukr. w Tarnopolu 168.750, Bursie T. S. L. w Tarnopolu 562.500, Bursie Związku nauczycielskiego w Tarnopolu 337.500, Bursie Polskiej w Tarnopolu 562.500, Ochronce Polskiej w Trembowli 562.500, Ochronce Ukr. w Trembowli 165.750, Bursie Polskiej w Trembowli 450.000, Ochronce Polskiej w Zaleszczykach 225.000, Internatowi uczniów Seminarjum naucz. w Zaleszczykach 101.250, Ochronce Polskiej w Czerwonogrodzie 165.750, Ochronce Żydowskiej w Czerwonogrodzie 75.000, Ochronce Ukr. w Złoczowie 112.500, Domowi żydowskich Sierót Wojennych w Złoczowie 187.500, Bursie im. Kościuszki w Złoczowie 225.000, Ochronce Polskiej im. Sienkiewicza w Zbarażu 2,000 000, Domowi Polskiemu w Jazłowcu 200.000, Na Opiekę nad sierotami Wojennemi zamieszkałemi na terenie Województwa Tarnopolskiego: Rz. kat. lwowski Archidjec. Komitet 5,235.500, Gr. kat. lwowski Djecez. Komitet 1,107.000, Żyd. lwowski Centralny Komitet 7,122.000, Ochronce Polskiej w Zaleszczykach 5,000.000, Bursie Polskiej w Tarnopolu 3,000.000, Zakładowi Sierót SS. Dominikanek w Tarnopolu 1,000.000, Ochronce Żydowskiej im. Fleischmanów w Tarnopolu 3,000.000, Bursie T. S. L. w Zbarażu 1,000.000.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł radcę Województwa w Urz. Wojew. we Lwowie D-ra Franciszka Krzysika do Województwa tarnopolskiego i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu;

przeniósł urzędnika koncept. w VI. st. sł. Emila Reinolda z Urzędu Wojew. w Tarnopolu do Urzędu Wojew. we Lwowie.

Pan Minister Przemysłu i Handlu zamianował nieetatowego Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych w VII. st. sł. przy Urzędzie Wojew. w Tarnopolu Antoniego Sawicza etatowym Instruktorem Stowarzyszeń Przemysłowych w VII. st. sł.

Pan Minister Robót Publicznych zamianował z dniem 1 sierpnia br. Inż. Zdzisława Pierożyńskiego st. kom. bud. urzędnikiem VII. st. sł.;

zamianował z dniem 1 sierpnia br. Inż. Antoniego Lachowicza st. kom. bud. i Kierownika Państwowego Zarządu drogowego w Czortkowie urzędnikiem VII. st. sł.;

przeniósł Inż. Zygmunta Woroszyńskiego, starszego referenta przy Okręgowej Dyrekcji Robót Publ. Tarnopol do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Łucku.

Pan Wojewoda zamianował urzędnika kanc. w XI. st. sł. w Urz. Wojew. w Tarnopolu Stanisława Jarosławskiego urz. kanc. w X. st. sł.;

zamianował urz. kanc. w XI. st. sł. przy Państw. Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Urzędzie Wojew. w Tarnopolu Hirscha Horowitza urzędnikiem kancelaryjnym w X. st. sł.;

zamianował oficjantkę kancelaryjną przy Okręg. Dyr. Robót Publ. Wojew. tarnopolskiego Helenę Kruszelnicką urz. rachunkowym w X. st. sł.;

zamianował kontr. pomoc. referenta P. U. P. P. przy Urzędzie Wojew. w Tarnopolu Antoniego Zatora urzędnikiem w XI. st. sł.;

przyznał z dniem 1 sierpnia b. r. Leonowi Jarosławskiemu kontr. pomocnikowi koncept. z poborami wedle XI. st. sł. wynagrodzenie w wysokości poborów urzędnika X. st. sł.;

przyjął Ernesta Stuchlyego do służby w Wojew. tarnopolskim w charakterze kontraktowego komisarza ochrony lasów z wynagrodzeniem wedle VIII. st. sł. i przydzielił go do służby w Starostwie w Czortkowie;

przyjął Marję Łagiszównę do służby w Wojew. tarnopolskim w charakterze kontraktowej pomocnicy kancelaryjnej z poborami wedle XII. st. sł. i przydzielił ją do służby w Urz. Wojew. w Tarnopolu;

dopuścił Teofila Borkowskiego do praktyki kancelaryjnej przy Wojew. tarnopolskim i przydzielił go do służby w Urz. Wojew. w Tarnopolu;

dopuścił kontraktową pomocnicę kancelaryjną w Urz. Wojew. w Tarnopolu Józefę Fleszarównę do praktyki kancelaryjnej w Wojew. tarnopolskim;

przeniósł lek. wet. w VIII. st. sł. Leopolda Uricha ze Starostwa w Zbarażu do Borszczowa i przydzielił go do służby w tamt. Starostwie;

przeniósł prowizorycznego lekarza powiatowego w VIII. st. sł. w Urz. Wojew. w Tarnopolu Dra Ludwika Niecia do Brodów i przeznaczył go do służby w tamt. Starostwie;

przeniósł asystenta weterynaryjnego w X. st. sł. Maksymiljana Isserlessa z Urz. Wojew. w Tarnopolu do Zbaraża i przydzielił go do służby w tamtejszem Starostwie;

przeniósł Władysława Kwietnia urz. kanc. w X. st. sł. przy Starostwie w Brzeżanach do Tarnopola i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu.

Na podstawie zezwolenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została urz. kanc. XI. st. sł. w Urzędzie Wojew. w Tarnopolu Zofja Tyszkowska przeniesiona do Urz. Wojew. we Lwowie.

Pan Wojewoda zwolnił praktykantkę kancelaryjną w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Marję Zadu-

rowiczównę na własną prośbą od dalszych obowiązków służbowych z końcem lipca 1923;

zwolnił praktykanta kancelaryjnego w Starostwie w Tarnopolu Edwarda Kisielewskiego na własną prośbę od dalszych obowiązków służbowych w Wojew. tarnopolskim z końcem sierpnia 1923;

zwolnił na własną prośbę Kazimierza Missę prow. urz. XII. st. sł. w Urz. Wojew. w Tarnopolu od dalszych obowiązków służbowych z dniem 31 sierpnia 1923 roku.

St. pow. lek. weterynaryjny w Urzędzie Wojew. w Tarnopolu Gwido Sokołowski zmarł 1 lipca 1923.

Komunikaty.

Główny Urząd Ziemski pismem z dnia 20 lipca br. Nr. 2019/Pr. zawiadamia, że Polskiemu T-wu gospodarczej odbudowy Wołynia w Warszawie, zostało cofnięte upoważnienie do parcelacji większych posiadłości ziemskich, wydane w dniu 14 kwietnia 1921 r. Nr. 600/Pr.

Izba Skarbowa we Lwowie.

L. 75.665 ex 23. W. II. O. 6. a. Lwów, 28 lipca 1923.

Obwieszczenie.

Ustawą z dnia 15 czerwca 1923 r. podwyższono od 1 stycznia b. r. podatek gruntowy do wysokości 3500-krotnego dochodu katastralnego, przyczem płatnikom do 50.000 Mk. rocznego przypisu, przyznano opust 50%, a płatnikom przypisów powyżej 50.000 M. do 200.000 Mk. opust 20%. Opusty te nie dotyczą gospodarstw rolnych, położonych w promieniu 10 klm. od Lwowa.

Opłacający w jednym powiecie więcej niż 600.000 Mk. rocznie uiszczać mają ponadto oddzielny (progresyjny) dodatek państwowy w wysokości 10% do 100%.

Dla podatku domowo-klasowego wprowadzono podwyższoną taryfę.

Od obu rodzaji podatków pobiera się dodatki samorządowe.

Podatki te z dodatkami; mają być płacone w dwóch ratach półrocznych między 15 marca a 15 kwietnia, tudzież między 15-go października a 15 listopada.

Jako termin płatności pierwszej raty podatków powyższych za rok 1923 ustanowił Minister Skarbu po myśli drugiego ustępu Art. 8 cytowanej ustawy reskryptem z dnia 10 lipca 1923 L. 609/IV/D. P. czas od 15 sierpnia do 15 września 1923.

Płatnicy korzystający z 50% opustu wpłacają swą należność podatku gruntowego w terminie płatności pierwszej raty, płatnikom zaś korzystającym z 20% opustu uwzględnia się go przy drugiej racie.

Izba Skarbowa ma uzasadnioną nadzieję, że płatnicy powyższych podatków licząc się z trudnem finansowem położeniem Państwa w terminie płatności pierwszej tegorocznej raty między 15 sierpnia a 15 września uiszczą dobrowolnie swą należność i to nietylko pierwszą ratę, lecz także drugą ratę tegorocznej należności zwłaszcza, że przyspieszając spłatę **całej** drugiej raty uchronią się od spłaty drugiej raty w kwocie podwyższonej podług wykładnika który Minister Skarbu po myśli art. 9 ustawy powyższej ustalił reskryptem z dnia 18 lipca 1923 L. 623/IV D. P. w wysokości 1 1/10 jeden cały i jedna dziesiętna.

Zwłoka pociągnie przykre środki przymusowe, co opieszałych płatników narazi na wysokie (5%) koszta egzekucyjne i znaczne kary za zwłokę (w wysokości 10% miesięcznie).

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

Wydział Rady powiatowej
w Brzeżanach.

L. 2958/23 r. Brzeżany, dnia 20 lipca 1923.

Okólnik

do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Wydział Samorządowy w porozumieniu z Dyrektorem Izby Skarbowej we Lwowie po myśli ustawy z dnia 21 września 1922 r. Nr. 88 poz. 785 Dz. U. Rzpp. działając w imieniu i z upoważnienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1923 r. Nr. Sz. 2181 zatwierdził uchwałą Rady przybocznej Tymczasowego Zarządu powiatowego w Brzeżanach z dnia 16 maja 1923 wprowadzającą opłatę od umów o przeniesienia własności nieruchomości na rzecz powiatowego Związku samorządowego w wysokości 4% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru państw. opłaty stemplowej od przeniesienia własności nieruchomości. Przy wymiarze i poborze tej opłaty mają być zastosowane szczegółowe przepisy zawarte w rozporządzeniu wykonawczem do powyższej ustawy z dnia 20 stycznia 1923 Nr. 13 poz. 85 Dz. U. Rz. pp. W miarę zezwoleń udzielanych na wprowadzenie analogicznych opłat na rzecz poszczególnych gmin powiatu jako współuprawnionych w granicach maksymalnych, stawka powiatowa ulegnie odpowiedniemu ograniczeniu, wzgl. powiat obowiązany będzie wypłacić gminom, należącym do Związku powiatowego z wpływów z 4% opłat sumy równające się opłatom, do których te gminy, na zasadzie swych zatwierdzonych lub zatwierdzić się mających uchwał, są względnie będą uprawnione. Uprawnienie to przysługuje interesowanemu Związkowi samorządowemu od dnia uchwały do końca 1925 r. O tem się Zw. gm. w myśl reskryptu Tymczasowego

Wydziału Samorządow. z dnia 10 lipca b. r. L. 21440/I zawiadamia.

Za Sekretarza: **T. Rozkosz.**

Komisarz rządowy: w. z. **K. Wojciechowski.**

Zarząd gminy Sassów.

L. 574/23. Sassów, dnia 25 lipca 1923.

Obwieszczenie.

W myśl § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 34 poz. 294 ogłasza się, że gmina tut. zaprowadza na mocy ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. U. R. P. Nr. 2 z r. 1922 poz. 6 podatek od nieruchomości i od lokali w mieście Sassów i wskutek uchwały Zarządu gminy z dnia 19 lutego 1923 zatwierdzonej reskryptem Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 21 czerwca 1923 Nr. S. M. 3632 w myśl § 13 i 24 powołanego na wstępie rozporządzenia ustaliła stawkę podatku od nieruchomości w wysokości 30% przeciętnego podatkowego dochodu netto z nieruchomości i podatku od lokali w wysokości 100% faktycznego komornego lub wartości czynszowej.

(—) **Rogowski.**

Ministerstwo Robót Publicznych oznaczyło od 1 czerwca 1923 r. cenę Mapy dróg lądowych i wodnych Rzeczypospolitej Polskiej w podz. 1 — 600.000 dla Urzędów państwowych, Instytucji Samorządowych na 1 zł. p. za egzemplarz (składający się z 10 sekcji) przeliczonej na marki polskie według urzędowego kursu dla 6% złotych bonów skarbowych.

Z dniem 1 sierpnia 1923 uruchamia się składnicę pocztową o zwykłym zakresie działania w Serwerach p. Jezierna.

Do Miejscowego Okręgu doręczeń tej składnicy przydzielono Gminę i obszar dworski Serwery, zaś do zamiejscowego okręgu doręczeń obszary dworskie: Białkowce i Jackowce.

Michałowi Gruszeckiemu zamieszkałemu w Mikulińcach, skradziono z mieszkania w Mikulińcach paszport zagraniczny na wyjazd do Ameryki, wydany przez Starostwo w Tarnopolu dnia 8 maja 1923. L. 3083, który unieważnia się.

Zgubiono legitymację służbową Nr. 1022 na zniżkę 50% do jazdy Kolejami państwowemi, wystawioną na imię starszego posterunkowego P. P. Stanisława Tórza z Posterunku P. P. w Tłustem.

Skradzioną książeczkę wojskową Nr. 15695 wystawioną przez Komisję Kontr. na nazwisko Irego Gerbera urodzonego w roku 1899 w Białym Kamieniu pow. Złoczów unieważnia się.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty Anzelma Bleicha wydany przez Starostwo w Kopyczyńcach Nr. 195 serja 362195.

Unieważnia się skradziony Franciszkowi Brzezińskiemu paszport na wyjazd do Kanady wydany przez Starostwo w Kopyczyńcach 25 kwietnia 1923 Nr. 301 serja Nr. 067429.

Unieważnia się skradziony 23 maja 1923 paszport zagraniczny do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej wydany przez Starostwo zborowskie 29-go marca 1921 L. 1757 Jakóbowi Linderowi urodzonemu w roku 1884.

Dnia 16 b. m. podczas dodatkowego przeglądu roczników 1902, 1901 i 1900 w Złoczowie skradziono Kierownikowi Zarządu gminnego w Koropcu pieczęć gminną z napisem „Zwierzchność gminna Koropiec“.

Zawiadamiając o tem, przestrzega się przed ewentualnymi falsyfikatami dokumentów taką pieczęcią zaopatrzonych. Zarząd gminy Koropiec używa obecnie pieczęci „Urząd gminny Koropiec“.

Celestyna Świrat wdowa z Przemyślan donosi, że córka jej Julja urodzona w roku 1882 zabrawszy większą gotówkę z domu wyjechała z Przemyślan przypuszczalnie w kierunku Poznania w towarzystwie Jana Sadowskiego urodzonego 1882 w Różanie powiat Maków w Województwie Warszawskim w celu nabycia odpowiedniej realności za zabrane pieniądze.

Ponieważ Julja Świrat, która pozostawiła tu 8-letnią nieślubną córkę bez żadnego zaopatrzenia, po nią się nie zgłasza ani nie daje znaku życia o sobie, stroskana matka zaginionej córki prosi o jej wyśledzenie i zniewolenie do powrotu, oraz zawiadomienia Starostwa o wyniku.

Opis osoby:

1) Julja Świrat lat 40, wzrost średni, oczy czarne, usta i nos proporcjonalne, włosy czarne, twarz szczupła, znamiona żadne, czyta i pisze po polsku. — Posiada dowód osobisty Wzór Nr. 1 Serja 371.603 Nr. 903.

2) Jan Sadowski lat 40, wzrost średni, oczy siwe, usta i nos proporc., włosy blond, twarz okrągła, znamiona żadne, czyta i pisze po polsku. Posiada dowód osobisty Wzór Nr. 2 Nr. 7.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu.